

drets que deriven de ser part en el procediment, entre els quals hi ha, entre altres, els següents:

- a) Exercir l'acusació particular durant el procediment.
- b) Instar la imposició de les mesures a què es refereix aquesta Llei.
- c) Tenir vista de les actuacions i ser notificat de les diligències que se sol·licitin i s'acordin.
- d) Proposar proves que versin sobre el fet delictiu i les circumstàncies de la seva comissió, excepte pel que fa a la situació psicològica, educativa, familiar i social del menor.
- e) Participar en la pràctica de les proves, ja sigui en fase d'instrucció o en fase d'audiència; a aquests efectes, l'òrgan actuant pot denegar la pràctica de la prova d'acarament, si és sol·licitada, quan no sigui fonamental per a l'esbrinament dels fets o la participació del menor en aquests.
- f) Ser oït en tots els incidents que es tramitin durant el procediment.
- g) Ser oït en cas de modificació o de substitució de mesures imposades al menor.
- h) Participar en les vistes o audiències que es realitzin.
- i) Formular els recursos procedents d'acord amb aquesta llei.

Una vegada admesa pel jutge de menors la personació de l'acusador particular, se li han de traslladar totes les actuacions substanciades de conformitat amb aquesta Llei i se li ha de permetre intervenir en tots els tràmits en defensa dels seus interessos.»

Tercer. S'afegeix una disposició addicional sisena, que queda redactada de la manera següent:

«Avaluada l'aplicació d'aquesta Llei orgànica, escoltats el Consell General del Poder Judicial, el ministeri fiscal, les comunitats autònomes i els grups parlamentaris, el Govern ha d'impulsar les mesures orientades a sancionar amb més fermesa i eficàcia els fets delictius comesos per persones que, fins i tot sent menors, revesteixen una gravetat especial, com són els que preveuen els articles 138, 139, 179 i 180 del Codi penal.

Amb aquesta finalitat, s'ha d'establir la possibilitat de prolongar el temps d'internament, el seu compliment en centres on es reforcin les mesures de seguretat imposades i la possibilitat del seu compliment a partir de la majoria d'edat en centres penitenciaris.»

Disposició final tercera.

S'afegeix un nou paràgraf final a l'article 20 de la Llei hipotecària, segons el text refós aprovat pel Decret de 8 de febrer de 1946, en els termes següents:

«No es pot prendre anotació de demanda, embargament o prohibició de disposar, ni qualsevol altra prevista a la Llei, si el titular registral és una persona diferent d'aquella contra la qual s'ha dirigit el procediment. En els procediments criminals es pot prendre anotació d'embargament preventiu o de prohibició de disposar dels béns, com a mesura cautelar, quan segons el parer del jutge o tribunal hi hagi indicis racionals que el verdader titular és l'imputat, i ho ha de fer constar així en el manament.»

Disposició final quarta.

En aquesta Llei orgànica tenen caràcter de llei ordinària els preceptes que contenen l'apartat segon de la disposició final primera, l'apartat segon de la disposició final segona i la disposició final tercera, que han estat dictats en exercici del que disposa l'article 149.1.5a, 6a i 8a de la Constitució.

Disposició final cinquena.

Aquesta Llei orgànica entra en vigor el dia 1 d'octubre de 2004, a excepció de la disposició final primera, la disposició final segona, la disposició final tercera i la disposició final quarta, que entren en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei orgànica en el «Butlletí Oficial de l'Estat», i dels apartats vuitanta-vuitè, vuitanta-novè i norantè de l'article únic, que modifiquen els articles 259, 260 i 261 del Codi penal, que entren en vigor el mateix dia que ho faci la Llei 22/2003, de 9 de juliol, concursal.

Per tant,
Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 25 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21539 LLEI 46/2003, de 25 de novembre, reguladora del Museu Nacional del Prado. («BOE» 283, de 26-11-2003.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapigueu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

El Museu Nacional del Prado, des que va ser inaugurat el 1819 i al llarg de la seva història centenària, ha complert l'alta missió de conservar, exposar i enriquir el conjunt de les col·leccions i obres d'art que, vinculades estretament a la història d'Espanya, constitueixen una de les més elevades manifestacions d'expressió artística de valor universal reconegut.

El lloc que ocupa el Museu del Prado com a institució cultural rellevant del nostre país es fonamenta en l'extraordinària riquesa de les seves col·leccions, el valor artístic i la identitat històrica de les quals s'assenten en un origen singular i una formació exemplar. A grans trets, el seu patrimoni actual es basa en la integració de la col·lecció dels reis d'Espanya, els fons del vuitcentista Museu de la Trinitat procedents d'institucions religioses desamortitzades, i, finalment, un segle més tard, les obres del segle XIX segregades del també desaparegut Museu d'Art Modern.

Sense cap dubte, l'anomenada Col·lecció Reial constitueix, a més del patrimoni fundacional del Museu, el seu accent d'excel·lència més permanent. La formació

de la Col·lecció Reial es remunta al regnat d'Isabel la Catòlica, però la seva vertebració definitiva es produeix amb els Àustries Carles I i el seu fill Felip II, que van vincular irrevocablement les seves obres d'art a la Corona, fet que va mostrar una voluntat de continuïtat que van mantenir indestructible els seus successors. Nombroses adquisicions i el patronatge regi van afavorir l'enriquiment de la col·lecció reial al llarg del segle XVII, en especial durant el regnat de Felip IV, per a qui van treballar alguns dels artistes espanyols i estrangers més rellevants del seu temps. Amb l'arribada dels Borbons el 1700 va canviar el gust i el moment artístic, però no l'interès de la nova dinastia pel colleccionisme de l'art. La definició d'una imatge reial renovada i la intensa activitat constructiva i ornamental dels Borbons en els palaus reials van contribuir a un gran enriquiment dels fons artístics de la Corona.

En el lliandar de la nostra història contemporània es crea el Museu Reial de Pintures, fundació de Ferran VII, que segueix l'exemple revolucionari de l'obertura pública de les grans col·leccions històriques europees. Aquesta nova institució pública va obrir les portes per primera vegada el 19 de novembre de 1819. Per a la seva instal·lació el monarca es va inclinar per l'edifici inacabat dissenyat a partir de 1785 per l'arquitecte Juan de Villanueva com a Reial Museu de Ciències Naturals, i que formava part del conjunt científic ideat per Carles III per al passeig del Prado i el seu entorn, amb l'Observatori Astronòmic i el Jardí Botànic. La Guerra de la Independència va impedir la seva inauguració com a Gabinet de Ciències Naturals. Antonio López Aguado, deixeble de Villanueva, va ser l'encarregat de rehabilitar l'edifici després de la contesa per convertir-lo en el digne marc on s'han allotjat fins avui les obres més preades de les col·leccions reials.

La incorporació freqüent d'obres procedents dels palaus i fundacions reials, com és el cas de l'Acadèmia de Belles Arts de San Fernando, va ser la tònica de la primera etapa del Museu sota el patrocini reial, que conclou amb la nacionalització de les col·leccions després de la Revolució de 1868. A continuació, el 1872 s'integren els fons abundants del Museu Nacional de Pintura i Escultura, més conegut com a Museu de la Trinitat, en aquest cas fundat per Isabel II el 1838, per allotjar principalment les obres procedents d'institucions religioses desamortitzades.

Des que es va inaugurar ha estat incessant el procés d'increment dels fons del Museu a través de donacions i llegats de particulars, i d'adquisicions del Museu mateix i noves adscripcions efectuades per l'Estat, com van ser el 1971 les obres del desaparegut Museu d'Art Modern, que enriqueixen i completen l'extraordinari conjunt d'obres rebudes procedents tant de la Col·lecció Reial com del Museu de la Trinitat.

Tanmateix, aquesta acumulació de col·leccions, impossibles d'allotjar íntegrament a l'edifici històric de Villanueva, ja des del final del segle XIX va obligar a dipositar amb caràcter estable una gran part dels nous fons en una enorme diàspora d'institucions públiques de tot l'Estat, així com en un bon nombre de les seves representacions diplomàtiques internacionals; situació que s'ha mantingut fins als nostres dies i fa palesa en el sentit més estricte la naturalesa veritablement nacional del Prado.

II

Al llarg de la seva història, i a fi de complir la seva alta missió, el Museu Nacional del Prado s'ha dotat d'un conjunt de disposicions estatutàries successives, d'un rigor tècnic elevat per a la seva època, que han atorgat a aquesta institució una tradició i una identitat pròpies en el seu règim de govern, administració i funcionament.

Entre aquestes disposicions mereixen una menció especial el Reial decret de 7 de juny de 1912, que va crear el Patronat de l'anomenat llavors «Museu Nacional de Pintura i Escultura»; el Reial decret de 4 de maig de 1920, pel qual va passar a anomenar-se «Museu Nacional del Prado», i va aprovar el Reglament de règim i funcionament del Museu vigent fins al 1985, i el Reial decret llei de 4 d'abril de 1927, que li va atorgar personalitat jurídica pròpia i autonomia funcional, naturalesa que va conservar fins que, per l'Ordre del Ministeri d'Educació i Ciència de 31 d'agost de 1968, va passar a integrar-se en el Patronat Nacional de Museus.

Finalment, d'acord amb el reconeixement d'aquesta singularitat pròpia de la primera pinacoteca, l'article 87.2 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 1985, va determinar la constitució del Museu com a organisme autònom adscrit al Ministeri de Cultura.

Sota aquesta figura jurídica i administrativa s'ha desenvolupat en les últimes dues dècades el primer impuls modernitzador del Museu, que afavoreix la professionalització i millora de les seves unitats i serveis. La dificultat d'adequar el model de gestió de la institució al règim dels grans museus d'altres països i adaptar-ne l'organització a una creixent demanda de servei públic ha motivat la modificació successiva del seu règim reglamentari a partir del Reial decret 1432/1985, d'1 d'agost, pel qual es constitueix l'organisme autònom i s'estableixen les seves normes estatutàries, primer a través del Reial decret 1142/1996, de 24 de maig i, més recentment, pel Reial decret 59/2002, de 18 de gener.

III

Com la major part dels grans museus del món, El Prado s'ha convertit en un símbol per a una societat contemporània, caracteritzada per un interès creixent per les manifestacions culturals. El resultat ha estat el creixement exponencial de l'afluència de visitants als museus en les últimes dècades.

A aquest fet ha contribuït també de manera destacada la nova orientació de la ciència museològica, que ha promogut una nova orientació social i didàctica del museu. L'obligació essencial d'aquestes institucions, a més de conservar el seu patrimoni, és difondre'l i donar-lo a conèixer a tots els ciutadans.

La concurrència d'aquestes circumstàncies ha obligat a un replantejament general de totes les facetes que envolten la vida del museu.

En resposta als desafiaments plantejats, els museus han portat a terme projectes d'ampliació de les seves instal·lacions, amb l'objectiu essencial de disposar d'una superfície expositiva més gran, i fonamentalment de dotar-se d'espais de serveis que permetin acollir adequadament el creixent nombre de visitants que reben. Paral·lelament, s'ha produït un altre fenomen gairebé tan generalitzat entre els grans museus com l'ampliació dels seus espais: la modificació de la seva naturalesa jurídica, per tal de flexibilitzar les possibilitats d'actuació per aconseguir les seves grans finalitats; fomentar la recerca científica; millorar el servei als visitants, i incrementar els recursos financers propis. En suma, fer-lo més eficaç.

L'ampliació que s'està duent a terme en el Museu Nacional del Prado s'inscriu en la línia oberta pels grans museus als quals s'ha fet referència. Així mateix, la modificació del règim jurídic que es proposa segueix les pautes marcades pels museus esmentats.

L'ampliació del Museu del Prado és una operació extraordinàriament complexa, que persegueix dotar el Museu d'un conjunt d'edificis i instal·lacions que li permetin mostrar en les millors condicions possibles les seves riques i extenses col·leccions, i alhora gestionar

en col·laboració amb altres administracions públiques i amb les millors garanties de conservació i difusió els fons artístics dipositats en altres institucions. L'ampliació comporta directament l'increment de les despeses vinculades estrictament a l'augment d'activitat i espai de servei.

En aquesta situació, el Museu s'enfronta a una cruïlla en què cal prendre una decisió de caràcter estratègic: aprofitar l'ocasió per modificar l'estructura jurídica del Museu i, seguint la línia traçada per altres museus internacionals, apostar per una millora del servei públic, que es tradueix en un increment i una millora de les seves activitats i, alhora, augmentar l'eficàcia i la capacitat del Museu per reunir fons incrementant el seu nivell d'autofinançament.

IV

Les raons indicades fan necessari un nou marc jurídic que doni resposta, en condicions òptimes, a la situació que es presenta. Aquest nou règim planteja bàsicament el model juridicoorganitzatiu següent:

a) Un règim jurídic de dret públic, amb possibilitat d'actuació en el marc del dret privat, que se sotmeti, en tot cas, a les disposicions de la Llei general pressupostària i altres normes aplicables.

b) Un règim de personal basat en el dret laboral, que s'inspiren en els principis de mèrit i capacitat.

c) Un règim de contractació sotmès a la Llei de contractes de les administracions públiques, amb la possibilitat, prevista a l'article 1.3 de la Llei de contractes de les administracions públiques, de contractació per a les activitats comercials del Museu, que se subordini als principis de publicitat i concurrència.

d) Un règim pressupostari específic, l'estructura del qual l'ha de determinar el Ministeri d'Hisenda, per facilitar la gestió pressupostària i permetre l'aplicació dels recursos financers propis a les activitats del Museu.

La Llei perfila, de manera sumària—ja que requereix un ampli desplegament en el futur Estatut del Museu—, les línies generals que s'acaben d'exposar.

Així, el capítol I defineix la naturalesa del Museu Nacional del Prado, que es converteix en un organisme públic de caràcter especial, en línia amb els ens esmentats a les disposicions addicionals novena i desena de la Llei d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat (LOFAGE). D'acord amb la seva naturalesa juridicopública, el Museu Nacional del Prado ha d'ajustar la seva actuació a les prescripcions de les normes aplicables en el desplegament de la seva activitat administrativa, com la Llei general pressupostària, la Llei de contractes de les administracions públiques i la mateixa LOFAGE, amb les excepcions que assenyalen el text. Així mateix, li és aplicable plenament la Llei del patrimoni històric espanyol.

El capítol II es refereix a l'organització del Museu Nacional del Prado. L'estructura rectora del Museu s'articula en tres òrgans: el president, càrrec que recau en el titular del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i que assegura, per tant, la vinculació amb el departament ministerial d'adscripció; el Reial Patronat, òrgan col·legiat creat el 1912 i que segueix la tradició més antiga del Museu. La presència en el Patronat de dos vocals designats pel Consell del Patrimoni Històric permet més compromís i una comunicació millor de les comunitats autònomes amb el Museu. I el director, òrgan al qual s'atribueixen les facultats executives que permeten el funcionament fluid i continu del Museu en els àmbits científic i administratiu.

La regulació dels aspectes de personal es du a terme molt succintament, com és lògic en una norma d'aquesta

naturalesa. La Llei es limita a establir, en el capítol III, l'aplicació del règim laboral per a tot el personal del Museu, així com a preveure que la seva actuació en aquesta matèria s'ha de sotmetre al marc d'actuació que aprovin els ministeris d'Administracions Públiques i d'Hisenda.

El capítol IV regula el règim patrimonial del Museu, que no presenta especialitats dignes d'esment respecte als organismes públics de règim ordinari que regula la LOFAGE.

El capítol V conté el règim de contractació, pressupostari i economicofinancer. El Museu adopta un règim economicofinancer i pressupostari específic d'acord amb el que determini el Ministeri d'Hisenda, caracteritzat alhora per la subjecció al control permanent de la Intervenció General de l'Administració General de l'Estat. Quant a la seva activitat contractual, el Museu se sotmet a les prescripcions de la Llei de contractes de les administracions públiques, si bé presenta la peculiaritat que els contractes relacionats amb el seu vessant comercial s'ajusten únicament als principis de publicitat i concurrència.

Finalment, les disposicions transitòries regulen el règim d'integració del personal i del patrimoni del Museu en la seva nova naturalesa jurídica. Les disposicions finals efectuen les adaptacions oportunes per mantenir el règim privilegiat del Museu quant al mecenatge i el seu tractament fiscal.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Denominació i naturalesa.*

1. El Museu Nacional del Prado és un organisme públic, dels que preveu la disposició addicional desena, 2 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, amb personalitat jurídica pròpia i plena capacitat d'obrar, pública i privada, per al compliment de les seves finalitats.

2. El Museu Nacional del Prado, sota l'alt patrocini de S. M. els Reis d'Espanya, està adscrit al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport, a través del ministre, que n'exerceix la presidència.

Article 2. *Règim jurídic i autonomia.*

1. El Museu Nacional del Prado ha d'ajustar la seva actuació al que disposen aquesta Llei i les seves normes de desplegament, la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, l'ordenament jurídic privat i les previsions que li siguin aplicables del text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, i de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General de l'Estat, d'acord amb el que preveu la disposició addicional desena d'aquesta darrera Llei.

2. El Museu Nacional del Prado ha d'exercir les seves funcions amb autonomia de gestió, dins els límits que estableix aquesta Llei, i tenint en compte, en tot cas, la garantia de l'interès públic, la satisfacció de les necessitats culturals i socials d'Espanya i la integritat i seguretat de les col·leccions i fons museístics.

Article 3. *Objectius i finalitats.*

El Museu Nacional del Prado té per objectiu la consecució de les finalitats següents:

a) Garantir la protecció i conservació, així com promoure l'enriquiment i la millora dels béns del patrimoni històric espanyol que hi estan adscrits.

b) Exhibir ordenadament les col·leccions en condicions adequades per a la seva contemplació i estudi.

c) Fomentar i garantir l'accés del públic a les col·leccions i facilitar-ne els estudis als investigadors.

d) Impulsar el coneixement i la difusió de les obres i de la identitat del patrimoni històric adscrit al Museu, i afavorir el desenvolupament de programes d'educació i activitats de divulgació cultural.

e) Dur a terme programes de recerca i formació de personal especialitzat i establir relacions de col·laboració amb altres museus, universitats o institucions culturals, organitzar exposicions temporals i desenvolupar accions conjuntes per al compliment de les seves finalitats.

Aquestes relacions de col·laboració s'han de dur a terme preferentment amb les institucions dependents d'administracions públiques o que hi estan vinculades, prestant una atenció especial a les que tenen més rellevància i projecció en l'àmbit museístic.

f) Prestar els serveis d'assessorament, estudi, informació o dictamen de caràcter científic o tècnic que li siguin requerits pels òrgans competents de l'Administració General de l'Estat o que derivin dels convenis o contractes atorgats amb entitats públiques o privades, amb persones físiques, en les condicions i amb els requisits que reglamentàriament es determinin.

CAPÍTOL II

Organització del Museu Nacional del Prado

SECCIÓ 1a DISPOSICIÓ GENERAL

Article 4. Òrgans rectors del Museu Nacional del Prado.

Els òrgans rectors del Museu Nacional del Prado són els següents:

El president del Museu Nacional del Prado.
El Reial Patronat.
El director del Museu.

SECCIÓ 2a EL PRESIDENT DEL MUSEU NACIONAL DEL PRADO

Article 5. Competències.

El president del Museu Nacional del Prado és el ministre d'Educació, Cultura i Esport, a qui correspon la seva tutela, així com l'aprovació dels plans generals d'actuació i de l'avantprojecte de pressupost que li sotmeti el Reial Patronat per a la seva tramitació, de conformitat amb la Llei general pressupostària.

SECCIÓ 3a REIAL PATRONAT DEL MUSEU NACIONAL DEL PRADO

Article 6. Competències.

El Reial Patronat és l'òrgan rector col·legiat del Museu Nacional del Prado i funciona en ple i en comissió permanent.

Article 7. Composició.

1. La presidència d'honor del Reial Patronat correspon a S. M. els Reis d'Espanya.

2. El Reial Patronat està integrat per un mínim de 20 vocals i un màxim de 30, nou dels quals, almenys, tenen el caràcter de nats de conformitat amb l'Estatut.

3. La resta dels vocals tenen el caràcter de designats. Les reials acadèmies de la Història i de Belles Arts de San Fernando han d'elegir, entre els seus membres, sengles vocals. El Consell del Patrimoni Històric ha de designar, així mateix, dos vocals. Els altres vocals són

nomenats lliurement pel ministre d'Educació, Cultura i Esport entre persones de competència reconeguda en assumptes relacionats amb el patrimoni històric o que s'hagin distingit pels seus serveis a la cultura. Els vocals designats han d'exercir durant cinc anys el seu mandat, que es pot renovar fins a dues vegades, per períodes de la mateixa durada. La seva cessació es produeix al final del mandat, o per renúncia, mort o incapacitat.

4. El ple del Reial Patronat ha d'elegir, entre els vocals per designació, un president i un vicepresident, que són nomenats pel ministre d'Educació, Cultura i Esport per un període de cinc anys. Així mateix, el ple ha de designar un secretari, que no n'exerceix la condició de membre.

5. El Reial Patronat actua en ple i en comissió permanent. Integren el ple tots els vocals nats i designats. La comissió permanent la componen el president, el vicepresident, el director del Museu i un nombre de sis vocals del ple elegits per aquest.

Article 8. Funcions.

1. El president del Reial Patronat exerceix la representació institucional del Museu i convoca i presideix el Reial Patronat en ple i en comissió permanent.

2. El ple del Reial Patronat estableix en el marc d'aquesta Llei i de l'Estatut els principis d'organització i direcció del Museu Nacional del Prado, determina les directrius de la seva actuació i vetlla pel seu compliment en els termes que fixi l'Estatut.

3. La comissió permanent impulsa i supervisa l'estratègia i les línies d'actuació del Museu que fixa el ple del Reial Patronat, així com l'actuació de l'equip directiu, en els termes que fixi l'Estatut del Museu Nacional del Prado.

SECCIÓ 4a EL DIRECTOR DEL MUSEU

Article 9. Nomenament.

El director del Museu és nomenat i separat per reial decret, acordat en el Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Educació, Cultura i Esport, en els termes que fixi l'Estatut.

Article 10. Funcions.

El director del Museu dirigeix i coordina, en el marc dels plans generals d'actuació del Museu, del seu pressupost i de les directrius emanades del Reial Patronat, les activitats del Museu, els seus diferents òrgans i unitats, així com el seu personal, en els termes que fixi l'Estatut.

CAPÍTOL III

Règim de personal

Article 11. Personal del Museu Nacional del Prado.

1. El personal al servei de l'organisme públic Museu Nacional del Prado té la consideració de personal laboral, amb subjecció a l'Estatut dels treballadors i altres normes concordants, sense perjudici de les disposicions transitòries que conté aquesta Llei respecte al règim aplicable al personal que presti serveis en l'organisme autònom Museu Nacional del Prado en el moment de l'entrada en vigor de la nova regulació jurídica del Museu Nacional del Prado.

2. Les condicions laborals del personal del Museu Nacional del Prado se subjecten al règim que estableix el seu conveni col·lectiu.

3. Al personal funcionari que passi a prestar els seus serveis al Museu del Prado com a personal laboral se li ha de reconèixer la situació administrativa de serveis especials.

Article 12. *Marc d'actuació en matèria de personal.*

Els ministeris d'Administracions Públiques i Hisenda, de conformitat amb les seves respectives competències i a proposta de l'organisme, aproven anualment el marc d'actuació d'aquest en matèria de personal, en el qual es determinen les línies directrius sobre l'organització, l'estructura de llocs directius, la política d'ocupació i les retribucions.

CAPÍTOL IV

Règim patrimonial

Article 13. *Règim patrimonial.*

1. El Museu Nacional del Prado, per al compliment de les seves finalitats, té un patrimoni propi diferent del de l'Estat, format per tots els béns i drets que siguin de la seva titularitat.

2. Així mateix, queden adscrits al Museu Nacional del Prado per al compliment de les seves funcions els béns de domini públic de titularitat estatal que així s'acordi, de conformitat amb el que disposa la legislació del patrimoni de l'Estat.

3. Els béns mobles i immobles d'interès cultural que formin part del patrimoni del Museu Nacional del Prado o que hi estiguin adscrits se sotmeten al règim especial de protecció i tutela que estableix la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Article 14. *Béns propis.*

1. El Museu Nacional del Prado pot adquirir tota classe de béns i drets per qualsevol de les maneres admeses en dret, i s'entén implícita l'afectació a les finalitats del Museu en aprovar-se l'adquisició d'aquests béns i drets.

L'adquisició de béns immobles o de drets sobre aquests requereix l'informe favorable previ del Ministeri d'Hisenda.

2. L'alienació de béns patrimonials propis que siguin immobles, quan no hi hagi un obstacle a l'alienació en virtut del que preveu aquesta Llei, es fa amb la comunicació prèvia al Ministeri d'Hisenda que, si s'escau, ha de dur a terme les actuacions necessàries per a la seva possible incorporació i afectació a qualsevol servei de l'Administració General de l'Estat.

3. El Museu Nacional del Prado, en les seves relacions patrimonials que tinguin per objecte béns de caràcter patrimonial de titularitat de l'organisme, queda subjecte al dret privat, sense perjudici de les especialitats que conté aquesta Llei i les limitacions derivades de l'aplicació, si s'escau, de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

Article 15. *Béns adscrits.*

1. L'adscripció i la desadscripció de béns per part de l'Administració General de l'Estat es regeixen per la legislació del patrimoni de l'Estat, que conserven la seva qualificació i titularitat jurídica originària i correspon al Museu Nacional del Prado la seva utilització, conservació, administració i totes les prerrogatives referents al domini

públic i als béns patrimonials de l'Estat que estiguin establertes legalment.

2. Els béns mobles i immobles del patrimoni de l'Estat adscrits al Museu del Prado es regeixen pel que disposen l'article 48 de la Llei 6/1997, de 14 d'abril, d'organització i funcionament de l'Administració General d'Estat, la Llei del patrimoni de l'Estat, la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, i les altres normes complementàries.

CAPÍTOL V

Règim de contractació, pressupostari i economicofinancer

Article 16. *Règim de contractació.*

1. El règim de contractació del Museu Nacional del Prado es regeix pel que disposa la legislació de contractes de les administracions públiques, sense perjudici del que disposa l'apartat següent.

2. Els contractes relacionats amb l'activitat comercial del Museu Nacional del Prado s'ajusten als principis de publicitat i concurrència, i és aplicable, en tot cas, el que disposa l'article 2 del text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, aprovat pel Reial decret legislatiu 2/2000, de 16 de juny. S'entenen com a activitats comercials del Museu les que estiguin vinculades a l'organització d'exposicions temporals i a l'explotació dels serveis comercials i de drets de propietat intel·lectual i industrial.

Article 17. *Recursos econòmics.*

1. Els recursos econòmics del Museu Nacional del Prado poden provenir de les fonts següents:

- Els béns i valors que constitueixen el seu patrimoni.
- Els productes i les rendes del patrimoni propi i adscrit.
- Les consignacions específiques que tinguin assignades en els pressupostos generals de l'Estat.
- Les transferències corrents o de capital que procedeixen d'administracions o entitats públiques.
- Els ingressos ordinaris i extraordinaris, de dret públic o privat, que procedeixen de l'exercici de la seva activitat.
- Les aportacions voluntàries, donacions, herències i llegats i altres aportacions a títol gratuït d'entitats privades i de particulars.
- Els ingressos rebuts de persones físiques o jurídiques com a conseqüència del patrocini o l'esponsorització d'activitats o instal·lacions.
- Qualsevol altre recurs que li pugui ser atribuït.

2. Els recursos que especifica el paràgraf anterior, a excepció dels que assenyalen els paràgrafs c) i d), constitueixen els recursos propis de l'ens.

Article 18. *Ingressos per accés a les col·leccions i cessió d'espais.*

1. Els ingressos procedents de les prestacions que els visitants dels immobles que integren el patrimoni del Museu Nacional del Prado hagin de satisfer per accedir a la col·lecció permanent que s'hi exhibeix tenen la naturalesa de preus públics, a l'empara del que disposa la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics. L'establiment o la modificació de la seva quantia la fa el Museu Nacional del Prado, amb l'autorització prèvia del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport.

2. Els ingressos procedents de la cessió d'espais dels immobles, propis o adscrits, que estiguin qualificats de demaniales, tenen la naturalesa de taxes, a l'empara del que disposa la Llei 8/1989, de 13 d'abril, de taxes i preus públics. L'establiment o la modificació de la seva quantia es fa a través d'un ordre ministerial específica, a iniciativa del Museu Nacional del Prado.

3. L'administració i el cobrament dels preus i de les taxes els fa el Museu Nacional del Prado, i els ingressa en el seu patrimoni.

4. Són ingressos de dret privat els altres que percebi el Museu Nacional del Prado per la prestació de serveis o la realització d'activitats que, d'acord amb la Llei, no tinguin la naturalesa de taxes o preus públics.

Article 19. *Participació en societats o fundacions.*

El Museu Nacional del Prado pot dur a terme activitats mercantils per al millor compliment de les seves finalitats, incloses, si s'escau, la creació o participació en societats o fundacions l'objecte de les quals sigui concorde les finalitats del Museu.

Article 20. *Règim economicofinancer.*

El règim pressupostari, de gestió economicofinancera, de comptabilitat, d'intervenció i de control financer, és el que estableix el text refós de la Llei general pressupostària, aprovat pel Reial decret legislatiu 1091/1988, de 23 de setembre, amb les excepcions que estableixen aquesta Llei i els preceptes que la despleguin.

Article 21. *Règim pressupostari.*

El Museu Nacional del Prado ha d'elaborar anualment un avantprojecte de pressupost amb l'estructura que determini el Ministeri d'Hisenda, i l'ha de remetre al Ministeri d'Educació, Cultura i Esport perquè el trameti posteriorment d'acord amb el que preveu la Llei general pressupostària, que s'ha de consolidar amb els de les administracions públiques centrals.

El règim de variacions del pressupost esmentat és el que estableixi l'Estatut de l'organisme.

Article 22. *Comptabilitat.*

El Museu Nacional del Prado està sotmès al Pla general de comptabilitat pública, sense perjudici de les peculiaritats que derivin de les característiques de la seva activitat, i que a l'efecte siguin determinades per la Intervenció General de l'Administració de l'Estat.

Article 23. *Control economicofinancer.*

Sense perjudici de les competències de fiscalització atribuïdes al Tribunal de Comptes per la seva Llei orgànica i per les altres normes que regulen les seves competències, l'organisme públic està sotmès al control financer permanent que preveu la Llei general pressupostària, que du a terme la Intervenció General de l'Administració de l'Estat, a través de la intervenció delegada que es creï a l'efecte.

Disposició transitòria primera. *Durada del mandat dels vocals designats en el moment d'entrada en vigor d'aquesta Llei.*

Els vocals designats el mandat dels quals estigui vigent en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta

Llei romanen en el càrrec pel temps que resti per a l'acabament del període per al qual van ser designats. A l'acabament d'aquest període poden ser reelegits, i s'aplica a aquest nou mandat el període de durada de cinc anys que amb caràcter general fixa l'article 7.

Disposició transitòria segona. *Integració del personal.*

1. El personal laboral que presti els seus serveis en l'organisme autònom Museu Nacional del Prado en el moment en què entri en vigor aquesta Llei s'integra a l'organisme públic Museu Nacional del Prado amb els mateixos drets i obligacions que tenia a l'organisme autònom.

Els funcionaris destinats a l'organisme autònom Museu Nacional del Prado poden optar, en el termini de tres mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, per integrar-se com a personal laboral de l'organisme públic Museu Nacional del Prado, amb el reconeixement de l'antiguitat que els correspongui, i queden en les seues cossos d'origen en la situació de serveis especials.

Els funcionaris que no optin per la integració a l'organisme públic en el termini que estableix el paràgraf anterior romanen en l'organisme en situació de servei actiu o altres situacions amb reserva de lloc, i ocupen el que tenien assignat.

Els llocs de treball ocupats per aquests funcionaris es consideren «a amortitzar», i se suprimeixen quan el funcionari que l'ocupi abandoni l'organisme per qualsevol causa.

2. La integració com a personal laboral de l'organisme públic Museu Nacional del Prado que resulta de l'aplicació del que disposa l'apartat anterior s'ha de fer amb respecte dels drets que tinguin reconeguts, i se'ls han d'assignar les tasques i funcions que corresponguin, de conformitat amb el grup de titulació de procedència en el cas de personal funcionari o de la categoria professional en el cas de personal laboral, d'acord amb l'estructura orgànica que s'aprovi, i amb independència de les que exercien fins al moment de la seva integració.

Disposició transitòria tercera. *Règim transitori patrimonial.*

1. Els béns de titularitat estatal, tant de domini públic com patrimonials, inclosos els béns mobles de valor històric o artístic que contenen les instal·lacions i dependències del Museu Nacional del Prado o dipositats a favor d'altres persones públiques o privades, que s'hagin inscrit en els inventaris del Museu com a pertanyents a aquest o que estiguin adscrits a l'organisme autònom Museu Nacional del Prado a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, se subjecten a les disposicions de la mateixa Llei, i queden adscrits al nou organisme públic Museu Nacional del Prado.

2. Sense perjudici de la utilització immediata per part de l'organisme públic Museu Nacional del Prado dels béns afectats a l'organisme autònom Museu Nacional del Prado, el Ministeri d'Hisenda ha de procedir a la definitiva adscripció formal dels béns en el termini de tres mesos a comptar de l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

3. Es continua aplicant als béns mobles de valor històric o artístic dipositats per altres persones físiques o jurídiques, públiques o privades, en el Museu Nacional del Prado, a l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el mateix règim jurídic que tenien en aquell moment.

Disposició transitòria quarta. *Subrogació.*

1. L'organisme públic Museu Nacional del Prado se subroga en tots els drets i les obligacions de l'organisme

autònom Museu Nacional del Prado, des del moment en què entri en vigor aquesta Llei.

2. L'organisme públic Museu Nacional del Prado es subroga, així mateix, en els contractes subscrits per l'organisme autònom Museu Nacional del Prado.

Els contractes l'expedient dels quals hagi estat aprovat per l'organisme autònom abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es regeixen per les normes que estableix el text refós de la Llei de contractes de les administracions públiques, d'acord amb el que estableixin els seus plecs de clàusules administratives particulars, fins a la seva completa extinció.

Els expedients de contractació que, en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, s'estiguin tramitant i no hagin estat aprovats, s'han d'adequar a les previsions que contenen aquesta Llei i les seves normes de desplegament.

Disposició derogatòria única. *Derogació normativa.*

Sense perjudici del que estableix la disposició final primera, queden derogades totes les disposicions del mateix rang o inferior que s'oposin al que disposa aquesta Llei. En especial, es deroga l'article 87.2 de la Llei 50/1984, de 30 de desembre, pel qual el Museu Nacional del Prado es constitueix en organisme autònom de caràcter administratiu.

Disposició final primera. *Manteniment de determinades disposicions.*

El Reial decret 1432/1985, d'1 d'agost, modificat pel Reial decret 1142/1996, de 24 de maig, i pel Reial decret 59/2002, de 18 de gener, pel qual el Museu Nacional del Prado es constitueix com a organisme autònom i aprova normes estatutàries, es manté en vigor, en el que no s'oposi a aquesta Llei, fins a l'entrada en vigor del nou Estatut del Museu Nacional del Prado.

Disposició final segona. *Modificació de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.*

L'apartat 1 de la disposició addicional novena de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol, queda redactat en els termes següents:

«1. L'Estat es pot comprometre a indemnitzar per la destrucció, pèrdua, sostracció o dany d'aquelles obres de rellevant interès artístic, històric, paleontològic, arqueològic, etnogràfic, científic o tècnic que se cedeixin temporalment per ser exhibits públicament a museus, biblioteques o arxius de titularitat estatal i competència exclusiva del Ministeri d'Educació, Cultura i Esport i els seus organismes públics adscrits.»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic.*

L'article 52 de la Llei 25/1998, de 13 de juliol, de modificació del règim legal de les taxes estatals i locals i de reordenació de les prestacions patrimonials de caràcter públic, queda redactat en els següents termes:

«Article 52. *Fet imposable.*

Constitueix el fet imposable de la taxa la utilització d'espais dels museus o altres institucions culturals gestionats pel Ministeri d'Educació, Cultura i Esport o pels seus organismes públics adscrits.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge.*

S'afegeix una nova disposició addicional divuitena a la Llei 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense finalitats lucratives i dels incentius fiscals al mecenatge, que queda redactada en els termes següents:

«Disposició addicional divuitena. *Règim tributari del Museu Nacional del Prado.*

El Museu Nacional del Prado es considera entitat beneficiària del mecenatge als efectes que preveuen els articles 16 a 25, ambdós inclusivament, d'aquesta Llei.»

Disposició final cinquena. *Règim fiscal.*

El Museu Nacional del Prado queda sotmès al mateix règim fiscal que correspongui a l'Estat.

Disposició final sisena. *Aprovació de l'Estatut.*

En el termini de tres mesos des de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, el Govern ha d'aprovar el nou Estatut del Museu Nacional del Prado i l'ha d'adequar a aquesta Llei.

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 25 de novembre de 2003.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

21540 *INSTRUMENT d'acceptació d'Espanya dels instruments d'Esmena a la Constitució de la Unió Internacional de Telecomunicacions i al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions (Ginebra 1992), fet a Minneapolis el 6 de novembre de 1998. («BOE» 283, de 26-11-2003.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució i, per tant, complets els requisits que exigeix la legislació espanyola, estenc aquest Instrument d'acceptació d'Espanya dels instruments d'esmena a la Constitució de la Unió Internacional de Telecomunicacions i al Conveni de la Unió Internacional de Telecomunicacions (Ginebra 1992), fet a Minneapolis el 6 de novembre de 1998, perquè, mitjançant el seu dipòsit i, de conformitat amb el que disposa el capítol IX, article 52, Espanya passi a ser part dels esmentats instruments d'esmena.